Ugedagene

Ugedagene ville også engang slå sig løs, komme sammen og holde gilde. Hver dag var i øvrigt så optaget, at de, året rundt, ikke havde fritid at råde over; de måtte have en aparte hel dag, men den havde de da også hvert fjerde år: Skuddagen, der lægges i februar for at bringe orden i tidsregningen.

På skuddagen ville de altså komme sammen til gilde, og da februar er fastelavnsmåned, ville de komme karnevalsklædte efter hvers fornemmelse og bestemmelse; spise godt, drikke godt, holde taler og sige hverandre behageligheder og ubehageligheder i ugenert kammeratskab. Oldtidens kæmper kastede hverandre, ved måltiderne, de afgnavede kødben i hovedet, ugedagene ville derimod dænge hverandre over med mundgodt af brandere og skarnagtige vittigheder, som de kan falde i uskyldige fastelavnsløjer.

Så var det skuddag, og så kom de sammen.

Søndag, formand for ugedagene, trådte op i sort silkekappe; fromme mennesker ville tro, at han var præsteklædt til at gå i kirke; verdensbørn så, at han var i domino for at gå på lystighed, og at den blussende nellike, han bar i knaphullet, var teatrets lille røde lygte, som sagde: "Alt er udsolgt, se nu til at I morer eder!"

Mandag, ungt menneske, i familie med søndagen, og særligt hengiven til fornøjelse, fulgte efter. Han forlod værkstedet, sagde han, når vagtparaden trak op.

"Jeg må ud at høre Offenbachs musik; den går mig ikke til hovedet og ikke til hjertet, den kriller mig i benmusklerne, jeg må danse, have en svir, få et blåt øje at sove på og så tage fat på arbejdet næste dag. Jeg er nyet i ugen!"

Tirsdag: Tyrs dag, kraftens dag. ?

"Ja, det er jeg!" sagde Tirsdag. "Jeg tager fat på arbejdet, spænder Merkurs vinger på købmandens støvler, ser til i fabrikkerne om hjulene er smurte og drejer sig, holder over at skrædderen sidder på bordet og brolæggeren på brostenene; hver passer sin dont! jeg holder øje med det hele, derfor møder jeg i politiuniform og kalder mig Politirsdag. Er det en dårlig brander, forsøg I andre at give en, der er bedre!"

"Så kommer jeg!" sagde Onsdag. "Jeg står midt i ugen. Tysken kalder mig Hr. Mittwoch. Jeg står som svend i butikken, som blomst midt imellem de andre ærede ugedage! Marcherer vi alle op, så har jeg tre dage for, tre dage bag, det er som en æresvagt; jeg må tro, at jeg er den anseligste dag i ugen!"

Torsdag mødte klædt som kobbersmed med hammer og kobberkedel, det var hans adels attribut.

"Jeg er af den højeste byrd!" sagde han, "hedensk, guddommelig! i Nordens lande er jeg kaldt op efter Tor, og i sydens lande efter Jupiter, som begge forstod at tordne og lyne; det er blevet i familien!"

Og så slog han på kobberkedlen og beviste sin høje byrd.

Fredag var klædt ud som ung pige og kaldte sig Freja, også til en forandring Venus, det kom an på sprogbrugen i de lande hvor hun trådte op. Hun var i øvrigt af en stille, blid karakter, sagde hun, men i dag flot og fri; det var jo skuddag, og den giver frihed for kvinden, da tør hun, efter gammel brug, fri selv og behøver ikke at lade sig fri til.

Lørdag trådte op som gammel husholderske med kost og renselses-attribut. Hendes livret var øllebrød, dog forlangte hun ikke, at den ved denne festlige lejlighed skulle sættes med på bordet for dem alle, men kun at hun måtte få den, og hun fik den.

Og så bænkede ugedagene sig.

Her er de nedtegnet alle syv, brugbare for tableauer i familiekredse; der kan de gives så morsomme, man mægter det, vi giver dem her kun som en spøg i februar, den eneste måned, der får en dag i tillæg.

* * *